

Ændringsforslagene nr. 1-5
vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sættes derefter til forhandling.

Peter Nielsen: Ja, jeg skal så anbefale lovforslaget om den almindelig omsætningsafgift til endelig vedtagelse her i det høje ting. Det har nu været grundigt behandlet 2 år i udvalget, og der er vel efterhånden sagt alt pro et contra om dette spørgsmål. Jeg anbefaler som sagt momsens.

Henry Christensen: Det, som folketingets medlemmer her i eftermiddag skal tage stilling til, er jo simpelt hen det mest indgribende skattesystem, noget land nogen sinde har pålagt sine skatteborgere. Vi skal oven i købet tage stilling, inden det materiale, der skulle ligge til grund for vor stillingtagen, er færdig og omdelt på pladserne; vi har i dag fået en 144 siders bilagsberetning vedrørende kildeskattearbejdet; den tredje momsberetning har endnu ikke kunne gøres færdig. Alligevel skal folketinget nu i dag tage stilling.

Jeg skal såmænd ikke beklage mig så meget over, at dette bilagsmateriale ikke har kunnet komme frem, for jeg tror, vi er i den situation, at over for folketingsflertallet gør argumenter ikke mere indtryk. Det er vel det mest beklagelige i den seneste udvikling af skattereformdrøftelserne, at argumentet har fået så lidt plads i debatten. Det er, som om argumenter i øjeblikket er spildte ord på Balle-Larsen. Venstre fremlagde konkrete forslag i udvalget. Man var end ikke indstillet på at gå ind i positive drøftelser. Man ville bare til sidst majorisere, og det er jo, hvad vi er stillet over for i dag.

Det er samtidig resultatet af den socialistiske forbrødring, der skal til afgørelse: gennemførelsen af et merværdiafgiftsforslag, der rammer simpelt hen al omsætning her i samfundet. Jeg har set, at statsministeren og hr. Aksel Larsen har været til diskussionsmøde i aften, og det var jo også et møde, der fandt sted efter de nye linjer imellem de to partier, men jeg har også forstået, at man nåede frem til erkendelse af, som det hedder: hvad vi gennemfører i fællesskab, vil vi tage æren for i fællesskab,

og vi vil, hvis det bliver nødvendigt, dele fælles skam. Det sidste er dog en vis indrømmelse, men stærkere kan forbrødring vel overhovedet vanskeligt fremstilles.

Jeg har også set, at statsministeren efter anden behandling her i tinget har haft den dristighed fortsat at påstå, at der var ingen saglig kritik af regeringens skatteforslag. Den omstændighed, at man gentager urigtige påstande, bliver påstandene ikke mere rigtige af. Statsministeren kan have en opfattelse. Han kan ikke med respekt over for folketinget tillade sig uden videre at afvise en endog omfattende saglig kritik, der er fremsat over for de forslag, der nu skal afgøres.

Hvad betyder momsens? Ja, den betyder altså for det første, at alt forbrug belægges med afgift. Den betyder for det andet, at henved 400.000, det vil sige alle landets erhvervsvirksomheder, skal inddrages i opkrævningen af afgift. Det er store byrder at lægge på befolkningen. Der måtte være store fordele, der skulle modsvare disse store byrder, hvis man skulle acceptere den, men det er disse fordele, der i dag ganske mangler. Når socialistisk folkeparti argumenterer med, at der vindes jo andre fordele såsom skattefradragreglens afskaffelse og indførelse af kildeskatt, så må man endnu en gang gøre opmærksom på, at disse ting har intet som helst med momsens gennemførelse at gøre.

Og hvad er det, der ganske enkelt sker? Der sker det, at man ved at gennemføre momsens får 2 milliarder kr. mere ind i statsindtægter, i afgifter i statskassen. Den ene milliard kr. kommer fra alle de vareområder, hvor der i forvejen eksisterer et afgiftssystem i form af de såkaldte punkt-skatte. Man behøver altså overhovedet ikke at begive sig ud i det store momsbesvær for at få den milliard kr. i kassen, hvis det er det, der er formålet.

Den anden milliard kr., hvor kommer den fra? Den kommer fra det store system, hvor man skal til at beskatte fødevarer, tjenesteydelser, brændsel osv., og her er man så forskrækket for virkningerne af dette system, at den milliard kr., man får ind herfra, det er den milliard kr., man bruger til at give ud til befolkningen igen i form af kompensationer, for at de skal dækkes ind for den milliard kr., de skal